

10. Horká těla

„Chci s tebou spát!“ vyhrkl jsem znenadání větu, již jsem bázně převaloval dva měsíce na jazyku, a ustrašeně zavřel oči. Otevřel jsem je, až když se ozval Agátin hlas: „Já s tebou taky,“ a já ucítil její rty na svých.

Jak jsme čekali na kýženou menstruaci, během níž bude možné nasadit hormonální antikoncepci, rostlo mé vzrušení a současně s ním také nervozita z neznámého. Agáta už za sebou měla jistou sexuální minulost, ale já, nepočítám-li své početí, jsem se nikdy pohlavního styku osobně neúčastnil.

„Jsi tu správně, vole,“ dmul se Radim, „co já se toho nasouložil...“

„Tak to ti přeju,“ pogrataloval jsem mu. „Ale jak na to? Je to něco složitýho?“

„Je to věda, kamaráde,“ zatvářil se tajemně a sáhl do videotéky, „ale jsi u odborníka. Takže nejdřív ti pustím instruktážní video. Nejvhodnější budou asi „Rozverně školačky 2“.“

„A pochopím to? Jedničku jsem neviděl,“ upozornil jsem ho.

Radim mlčky stiskl PLAY a na obrazovce se objevila vzdychající dívka. Dováděla se svými dvěma spolužáky a zároveň orálně uspokojovala svého profesora.

„To je porno,“ analyzoval jsem znalecky kinematografický počín.

Radim nadšeně zakýval, aniž by spustil oči z rozverně školačky, a otřel si sliny do rukávu.

„Porno znám,“ prohodil jsem zklamaně, „na to teď nemám čas. Já myslel, že mi poradíš. Kde je klitoris a tak...“

Nechápavě se na mě podíval: „Cože? Klitoris? To je někde v Itálii, ne?“

Kvapně jsem se rozloučil se sexuálním expertem, který by patrně ještě ve svých devatenácti letech hledal poštěvaček na poště, a vložil jsem své slábnoucí naděje do encyklopedií. Ve Světě poznání jsem objevil jakousi šedivou ilustraci „Průřez pohlavním stykem“. Nevypadalo to vůbec hezky. Všechny ty chámovody, vejcovody a další trubice... Připomínalo to spíš mapu kanalizací. No tak. Vždyť se na to těším jako blázen. Proč bych se tím měl stresovat? Ve spontaneitě je síla.

„Hele mladej,“ loučil se se mnou táta jedoucí s mámou na čtyři dny na Slovensko, „doufám, že až se vrátíme, tak bude barák stát a pes naživu. Žádný mejdany a požáry. Nazdar.“

Pobíhal jsem vzrušeně po kuchyni a poté, co jsem tu první osolil, hledal jsem cukr do druhé Agátiny kávy. Vstoupil jsem do koupelny s šálkem v ruce. Z magnetofonu na automatické pračce brnkal Karel Kryl, v umyvadle hořel dvouramenný svícen a ve vaně ležela ona. Hebké tělo pokryté pěnou, sepnuté vlasy a v očích odrážející se plamínky. Byla nádherná. Nikdy jsem neviděl nic krásnějšího. Z pěny vykukovala její vlhká ňadra a kolena a já byl pyšný, že se mi podařilo odolat a ušetřit si své panictví pro dívku, kterou miluju. Když jsem se nad tím zamyslel, zas takovou námahu mi to nedalo. Sexuální nabídky, které jsem kdy obdržel, by se daly spočítat na prstech jedné ruky uťaté v lokti. Podal jsem jí roztřeseně její kafe.

„Ty jsi nervózní?“ usrkla nejistě s obavami, zda jsem ho tentokrát neopeřil.

„Ne, vůbec ne,“ zavrtěl jsem křečovitě hlavou a bezděčným rozhozením paží shodil do vany láhev šampónu s aktivními výtažky z ovoce. Prudce jsem vstal, abych ji vylovil, a strhl na sebe ručník. Odmrští jsem ho do umyvadla a udusil svícen.

„Trochu,“ zašeptal jsem do tmy.

„Tak nebuď,“ políbila mě, „a pojď ke mně.“

Znovu jsem rozžehl svíce, neobratně ze sebe serval stud a trenky a vrhl jsem se na Agátu. Naše rozpálená těla se téměř hodinu líbala, hladila a vášnivě se k sobě tiskla. Páteří mi probíhalo intenzivní mrazení. Topil jsem se v touze a chvílemi i ve vodě...

„Počkej,“ reagovala náhle na mé pánevní výpady, „to chceš přijít o panictví ve vaně?“

Pokusil jsem se nad tím dotazem zamyslet, ale mozek zřejmě neměl dostatek krve, neboť jsem se zmohl jen na nadšené funění.

„Jdeme z vody!“ zavelela. „Pojď! Honem!“

Leželi jsme vedle sebe v posteli mých rodičů a povídali si.

„...sestra je u svého chlapce. To mi připomíná, že od tebe chtěla doporučit nějakou knížku,“ vzpomněl jsem si.

„Co vlastně čtou vaši?“ zeptala se najednou a začala se rozhlížet kolem. Agáta byla náruživá čtenářka. Přečetla za celý život víc knih, než já spatřil. Vůbec bylo dost tristní přiznat jí, že čtu prakticky jen televizní program a billboardy, které mívám, když jedu autobusem.

„To nevím. Můžem se podívat,“ otevřel jsem tátův noční stolek. „Myslím, že Vinnetoua, nebo Ivanhoea, nebo tak něco...“ Odhrnul jsem lavinu banánových prezervativů a vyňal z šuplíku tenkou modrou knížečku.

„Co to je?“ naklonila se ke mně Agáta.

Na titulní straně seděl nahý pár. Muž držel v rukou paletu a štětec a maloval po ženiných prsou kytičky. „Sexuální hry pro znužené manžele,“ stálo nad nimi.

„Ukaž,“ vytrhla mi Agáta znepokojeně publikaci a začala citovat obsah, „Hra na pannu; Messalina; Hra na doktora; Šéf a sekretářka...“

Vyměnili jsme si významné, možná trochu vyděšené, pohledy.

„Skoro se bojím zeptat...“ polkla, „co čte maminka?“

O poznání opatrněji jsem pootevřel mámin toaletní stolek. Když na mě vykoukl háčkovací časopis, spadl mi kámen ze srdce. Demonstrativně jsem jím zamával, aby Agáta viděla, že pokud si doma zrovna nehrajeme na doktora, háčkujeme. Velmi chladně a netečně, prosti jakéhokoli sexuálního podtextu... háčkujeme. Nevypadala však o nic klidnější. Naopak. Mířila ukazovákem na knížku, již háčkovací časopis umně zakrýval.

Na přebalu byl obrázek dvou žen s ručníky na hlavách.

„Gamiani,“ četla Agáta tajemně, „erotická novela,“ a namátkou zalistovala.

„To bude nákej román pro ženy. Něco zamilovanýho,“ hádal jsem a zadíval se na svou dívku. Byla tak krásná. Už jsem to nevydržel, a aniž by přerušila četbu, začal jsem ji líbat na

krku. Několik minut jsem ji hladil a nechal se unášet vzrušením, když mě najednou odstrčila a mrštně vyskočila z postele. Čekal jsem, že následně se vrhne na mě, ale místo toho vykřikla:

„Já tady nebudu!“

„Cože?“ vyrazil jsem skrz našpulené rty.

„Dneska nic nebude, Vojto,“ hodila máminu knihu znechuceně na postel.

„Cože?“ vyrazil jsem ze sebe opět. Mé reakce byly trochu monotónní.

„Jedu domů,“ rozhodla rezolutně a začala si balit věci do kabelky.

„Cože?“ v mozku nebyl dostatek krve na rozsáhlejší souvětí. „Proč?“

„Nepřečetla jsem ani čtyři stránky a hlavní hrdinka už stihla souložit s orangutanem, s oslem a s oběšencem. Dneska nějak nemám chuť,“ hodila přes sebe džínovou bundu, políbila mě na čelo a zmizela ve dveřích. Zaslechl jsem už jen motor jejího odjíždějícího auta.

Tak jsem tu osaměl. Chvíli jsem se jen nechápavě rozhlížel... Pak jsem znovu přeběhl obsah „Sexuálních her pro znužené manžele“: „Večer u call-girl; Cizinec – svůdce; Muž svázaný pouty...“

Masturbační nebyla ani jedna...

Jiří Charvát

[HTTP://CHLADNOUHLAVU.CZ](http://CHLADNOUHLAVU.CZ)